

1993/94:KU30
Bilaga A 8.2

Anmälan till Riksdagens konstitutionsutskott.

Vattendomstolens i Växjö yttrande till regeringen över Örsundsbrokonsortiets ansökan kommer enligt statsministerns uttalande bl.a 20 januari 1994 vara avgörande för om regeringen ger klartecken för brobygget eller ej.
(Riksdagens snabbprotokoll 1993/94:54 §6 anf 44.)

Mot denna bakgrund är det utomordentligt viktigt att domstolens yttrande är omfattande och allsidigt samt att det inte kan ifrågasättas av formella skäl.

Kritik har redan riktats mot den begränsning som vattendomstolen har gjort av sin prövning till 3 kap. 2 och 3 §§ vattenlagen. Sådan tungt vägande kritik framförs av generaldirektören för Koncessionsnämnden för miljöskydd, Rolf Strömberg. I brev till Miljö- och naturresursdepartementet 1994-01-17 förtydligar han tidigare uttalanden och utvecklar sin kritik.

Konstitutionella invändningar kan eventuellt resas mot regeringens handläggning av tillståndsfrågan enligt 7 kap. 2§ regeringsformen: "Vid beredning av regeringsärenden skall behövliga upplysningar och yttranden inhämtas från berörda myndigheter. I den omfattning som behövs skall tillfälle lämnas sammanslutningar och enskilda att yttra sig."

Med anledning av att det framförts kritik mot Vattendomstolen i Växjö för att den har begränsat sitt yttrande till regeringen, säger statsrådet Laurén i ett pressmeddelande 1994-01-13:

"Varken i vattenlagen eller i förarbetena till denna finns några särskilda krav på vad vattendomstolens yttrande skall innehålla. Inte heller kan man av bestämmelserna i vattenlagen dra slutsatsen att vattendomstolens yttrande måste omfatta frågan om tillåtlighet enligt samtliga av 3

"Inget hindrade därmed vattendomstolen att begränsa sitt yttrande, fortsätter Laurén."

"Vattendomstolens skäl är enligt min mening fullgoda, avslutar Laurén."

Detta innebär i praktiken att Reidunn Laurén uttalat sig om hur omfattande Vattendomstolens yttrande skall vara och därmed agerat för att viktiga aspekter inte prövas när domstolen avger ett nytt yttrande.

11 kap. 2§ regeringsformen lyder: "Ingen myndighet ej heller riksdagen får bestämma hur domstol skall döma i det enskilda fallet eller hur domstol i övrigt skall tillämpa rättsregler i särskilt fall."

Mot denna bakgrund begär jag att riksdagens konstitutionsutskott prövar om:

1. Statsrådet Lauréns agerande är förenligt med RF 11 kap. §2.

2. Om regeringens agerande uppfyller RF 7 kap. 2§.

Stockholm den 27 januari 1994.

Rolf L Nilson (v).

bil.: Pressmeddelande från Justitiedepartementet 1994-01-13.